

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?*Delgivning av handlingar*

Enligt tolkningen av rättspraxis avses med delgivning av handlingar de åtgärder som en domstol vidtar för att underrätta en part i ett mål eller ett ärende, eller en tredje man vars samarbete krävs, om hur målet eller ärendet fortskrider. Att parterna ges fullständig information om hur målet eller ärendet fortskrider är en viktig förutsättning för att kunna genomföra och avsluta domstolsförfaranden. En domstol får bara vidta åtgärder och fatta beslut i ett mål eller ett ärende om parterna har delgetts alla handlingar som de måste ha fått och känna till för att de ska kunna fortsätta förfarandet, använda ett rättsmedel, göra processinvändningar eller få tillgång till processuellt skydd. Samma sak gäller för andra handlingar som endast får inges inom en tidsfrist som fastställts i lag eller av domstolen. Framför allt är delgivning av domstolsavgöranden som avgör ett mål i sak en förutsättning för att avgörandet ska vinna laga kraft och kunna verkställas. Det är viktigt att påpeka att § 105 ff. i lag nr 160/2015, civilprocesslagen (Zákon č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok) endast definierar de processuella aspekterna av delgivning av (juridiska) handlingar. Delgivning av en handling enligt materiella bestämmelser, dvs. inklusive en viljeytring i form av en handling, regleras av § 45 i lag nr 40/1964, civillagen (Zákon č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník). Det är stor skillnad mellan delgivning som grundas på materiella bestämmelser och delgivning som grundas på processuella bestämmelser, särskilt när det gäller delgivningens effekt, hur delgivningsprocessen avslutas och vilka rättsverkningar den får.

Särskilda regler för delgivning av handlingar

Genom att införa särskilda regler för delgivning av handlingar i civilprocesslagen har lagstiftaren velat upprätthålla principen om parternas likställdhet och ett kontradiktoriskt domstolsförfarande. Ingen part får missgynnas i ett domstolsförfarande, och varje part måste få samma information om hur målet eller ärendet fortskrider. Parterna måste ges möjlighet att tillhandahålla det samarbete som krävs och att ta del av och bekanta sig med den andra partens yttranden och bevisning, alla handläggningsåtgärder som domstolen vidtar i målet och själva sakfrågan. Principen om parternas likställdhet och det kontradiktoriska domstolsförfarandet är en grundläggande aspekt av rätten till en rättvis rättegång. I Slovakien är detta en grundlagsskyddad rättighet (artiklarna 46–48 i den slovakiska konstitutionen Ústava Slovenskej republiky) som grundas på artikel 6 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

I vid mening kan all delgivning som sker enligt civilprocesslagen betraktas som formell delgivning, dvs. delgivning till en elektronisk brevlåda (föredras), delgivning till en elektronisk adress (endast på en parts begäran), personlig delgivning genom ett behörigt delgivningsorgan (en postleverantör eller en stämningsman) eller på annat sätt än personlig delgivning, delgivning i form av en offentlig kungörelse eller en annan form av delgivning genom andra behöriga delgivningsorgan (relevant avdelning vid polisen, kommunala polisen, en delgivningsman, fängelse- och domstolsvakttjänsten (*Zbor väzenskej a justičnej stráže*), en inrättning för institutions- eller skyddsvård, ministeriet för utrikes- och EU-frågor, försvarsministeriet). I strikt mening avses med formell eller officiell delgivning endast personlig delgivning av rättegångshandlingar.

En domstol tillämpar det förfarande som fastställts för vanlig delgivning för alla handlingar där personlig delgivning inte krävs enligt lag.

I de olika bestämmelserna i civilprocesslagen anges för vilka handlingar personlig delgivning krävs. Dessutom används personlig delgivning när domstolen förordnar om personlig delgivning i enlighet med omständigheterna i ett enskilt ärende (domstolar använder i regel personlig delgivning, t.ex. av processsäkerhetsskäl vid kallelser att inställa sig för förhandling). Den omständigheten att lagstiftaren har specificerat denna prioriterade delgivning för de olika handlingarna visar vilken vikt som fås vid dessa handlingar och partens behov att känna till innehållet i dem, för att på så sätt kunna utöva sin rätt till en rättvis rättegång. Enligt lag måste följande handlingar delges genom personlig delgivning: ett beslut där domstolen tillät en ändring av talan om parterna inte deltog i den förhandling där talan ändrades (§ 142.2 i civilprocesslagen), en talan med bilagor (§ 167.1 i civilprocesslagen), ett svaromål om svaranden inte erkänner hela käromålet (§ 167.3 i civilprocesslagen), ett yttrande från käranden om svaromålet enligt § 167.3 (duplik) (§ 167.4 i civilprocesslagen), en kallelse att inställa sig till förberedande förhandling (§ 169.2 i civilprocesslagen), en dom (§ 223.1 i civilprocesslagen), ett betalningsföreläggande i samband med en talan enligt § 266.1 i civilprocesslagen, ett beslut om upphävande av ett betalningsföreläggande enligt § 267.4 i civilprocesslagen, ett beslut enligt § 273 c i civilprocesslagen om skyldigheten att inom en fastställd tidsfrist inkomma med ett skriftligt svar på talan och att i detta ange de viktigaste aspekterna av partens försvar, att bifoga handlingar som det hänvisas till och att ange den bevisning som åberopas till stöd för dessa yrkanden i den mening som avses i § 273 a i civilprocesslagen.

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

Domstolen har själv ansvaret för delgivning av rättegångshandlingar, och har vid behov rätt att delge skriftliga handlingar via behöriga delgivningsorgan. En systematisk tolkning av civilprocesslagen visar att följande prioriteringsordning gäller för delgivning av skriftliga handlingar:

Genom domstol vid förhandling eller annan rättshandling.

Till en elektronisk brevlåda enligt lag nr 305/2013 om offentliga myndigheters elektroniska förvaltning och ändring av vissa rättsakter (e-förvaltningslagen) (*zákon č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zákon o e-Governmente*). Delgivning till en elektronisk adress på partens begäran, om personlig delgivning inte krävs.

Delgivning genom ett behörigt delgivningsorgan:

– Detta är i regel en postleverantör eller en stämningsman.

– Vid behov kan domstolen förordna om delgivning genom relevant avdelning vid polisen, en delgivningsman eller den kommunala polisen.

– I särskilda fall delger domstolen handlingar via fängelse- och domstolsvakttjänsten (delgivning av fysiska personer som sitter i fängelse eller är häktade), institutions- eller skyddsvårdsinrättningar (delgivning av fysiska personer på sådana inrättningar), ministeriet för utrikes- och EU-frågor (delgivning av fysiska personer som åtnjuter diplomatiska privilegier och diplomatisk immunitet, eller personer som delar hushåll med personer som åtnjuter diplomatiska privilegier och diplomatisk immunitet, eller personer som ska delges handlingar i lokaler som omfattas av diplomatisk immunitet) och försvarsministeriet (delgivning av soldater och delgivning av handlingar som inte kan delges på annat sätt).

– Ett special fall är delgivning genom offentlig kungörelse om detta föreskrivs i civilprocesslagen (exempelvis om en fysisk persons adress är okänd) eller i annan lagstiftning (t.ex. § 199 i lagen om rättsvårdsärenden (*Civilný mimosporový poriadok*)).

4 Adressuppgifter

4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?

I sådana fall försöker den slovakiska myndigheten alltid aktivt att fastställa var adressaten för närvarande befinner sig, i första hand genom att hänvisa till det slovakiska folkbokföringsregistret (*Register obyvatel'ov Slovenskej republiky*), som är elektroniskt kopplat till domstolens informationssystem. Domstolen kan snabbt ta reda på vilken fast eller tillfällig bostadsadress som anges i registret (om en sådan adress finns). Socialförsäkringsmyndigheten (*Sociálna poisťovňa*) samarbetar också nu elektroniskt med de slovakiska domstolarna via domstolsregistret, och en domstol kan begära att få ta del av vissa uppgifter som har registrerats av socialförsäkringsmyndigheten, framför allt den adress till en part i målet som förtecknas i socialförsäkringsmyndighetens register och namnet på partens nuvarande eller tidigare arbetsgivare (via arbetsgivaren går det ibland att ta reda på var parten för närvarande befinner sig, eller så kan en handling delges direkt till arbetsplatsen om omständigheterna i det enskilda fallet tillåter detta). Domstolen har också enligt lag rätt att samarbeta med skattekontoret, lokala myndigheter, ett fängelse osv. I förekommande fall kan domstolen även fråga andra personer (t.ex. släktingar) som kan veta var adressaten befinner sig.

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Som angavs ovan har de slovakiska domstolarna via domstolsregistret direkt tillgång till uppgifterna i det slovakiska folkbokföringsregistret. Parter i ett mål kan begära ut uppgifter från det slovakiska folkbokföringsregistret (bekräftelse på eller skriftligt meddelande om var en person befinner sig). För detta tas en administrativ avgift på fem euro ut.

4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?

Enligt de uppgifter som det slovakiska justitieministeriet förfogar över godtar de slovakiska domstolarna i regel sådana framställningar och vidtar åtgärder för att fastställa en sådan persons aktuella adress och beviljar därmed framställan. De använder då de förfaranden som beskrevs i föregående punkter.

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)

Som påpekades i punkt 3 prioriterar domstolarna personlig delgivning vid en förhandling eller i samband med andra rättshandlingar. Domstolen kan även använda sig av

delgivning till en elektronisk brevlåda enligt e-förvaltningslagen,

delgivning till en elektronisk adress på partens begäran, om personlig delgivning inte krävs,

delgivning via behöriga delgivningsorgan (postkontoret, en stämmaningsman, vid behov relevant avdelning hos polisen, en delgivningsman eller den kommunala polisen, i särskilda fall fängelse- och domstolsvakttjänsten, en inrättning för institutions- eller skyddsvård, ministeriet för utrikes- och EU-frågor och försvarsministeriet),

genom offentlig kungörelse.

Domstolen avgör vilket delgivningssätt som ska användas utifrån vilken typ av handling det rör sig om. Utöver personlig delgivning föredrar domstolen delgivning till en elektronisk brevlåda, dit även handlingar för vilka personlig delgivning krävs kan delges (till skillnad från delgivning till en elektronisk adress, dvs. en epostadress, som inte kan användas för delgivning av handlingar för vilka personlig delgivning krävs). Som påpekats ovan krävs enligt lag för vissa personer särskild delgivning genom en av de förtecknade behöriga delgivningsorganen, och delgivning till elektroniska brevlådor kan inte användas här (fängelse- och domstolsvakttjänsten, en inrättning för institutions- eller skyddsvård, ministeriet för utrikes- och EU-frågor och försvarsministeriet). I lagstiftningen anges också de fall där delgivning måste ske genom offentlig kungörelse (för att underrätta en obestämd grupp personer om ett beslut). Som också påpekats ovan får en domstol av praktiska skäl välja delgivning genom relevant avdelning hos polisen, en delgivningsman eller den kommunala polisen.

För närvarande delger domstolen de flesta handlingar per post, antingen genom rekommenderade brev (vanlig delgivning) eller genom officiella skrivelser (personlig delgivning). Efter den 1 juli 2017 (då alla elektroniska brevlådor ska vara aktiverade enligt e-förvaltningslagen) förväntar vi oss att en stor del av delgivningen kommer att göras till elektroniska brevlådor, som blir obligatoriskt att använda för alla juridiska personer (domstolen kommer inte längre att skicka ut några fysiska handlingar, förutom i de undantagsfall som föreskrivs i lag), medan delgivning till elektroniska brevlådor för fysiska personer endast kommer att ske på deras begäran.

När domstolen skickar handlingar till adressatens postadress (om delgivningen inte kan göras till en elektronisk brevlåda) för vanlig delgivning och personlig delgivning delger domstolen handlingarna på den adress som adressaten uppgett. Om delgivningen inte kan genomföras delger domstolen handlingarna till en fysisk person på den adress som finns i det slovakiska folkbokföringsregistret eller på adressen till en utländsk medborgare i Slovakien i enlighet med hans eller hennes hemviststatus,

till en juridisk person på adressen till den personens säte enligt [företagsregistret](#) (*Obchodný register*), eller ett annat offentligt register (t.ex. [handelsregistret](#), [Živnostenský register](#)).

Andra alternativa delgivningssätt än surrogatdelgivning

I den nya civilprocesslagen anges inga andra alternativa delgivningssätt än surrogatdelgivning. I och med införandet av parternas strikt objektiva ansvar för uppgifter i offentliga register har surrogatdelgivning i denna mening i praktiken upphört.

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

En domstol kan delge handlingar elektroniskt (med e-post) om en part i förfarandet skriftligen begär detta och meddelar domstolen en e-postadress till vilken handlingarna kan skickas. En handling anses delgiven den tredje dagen efter det att den skickades iväg, även om adressaten inte har läst den. Detta delgivningssätt föreskrivs för handlingar som delges personligen. Användningen av detta delgivningssätt begränsas därför inte av vilken typ av förfarande det rör sig om eller vem adressaten är, utan av vilken typ av handling som delges. Denna form av delgivning kan inte heller användas om domstolen kan använda sig av personlig delgivning eller delgivning till en elektronisk brevlåda.

Som framgår av beskrivningen ovan föredrar slovakiska domstolar delgivning till elektroniska brevlådor, som är obligatoriskt att använda för juridiska personer och kan användas av fysiska personer. Senast den 30 juni 2017 måste varje (slovakisk) medborgare ha aktiverat en elektronisk brevlåda, och från och med det datumet genomförs delgivning av juridiska personer enbart till elektroniska brevlådor om inte separat lagstiftning förbjuder sådan delgivning. Ett sådant förbud gäller för närvarande framför allt handlingar som endast kan delges som fysiska dokument eller genom offentlig kungörelse (e-förvaltningslagen reglerar för övrigt även "elektroniska anslagstavlor"). För närvarande är domstolarna även skyldiga att prioritera delgivning till elektroniska brevlådor. Vissa juridiska personer har dock inte aktiverat sina elektroniska brevlådor ännu, och därför måste handlingar fortfarande delges dessa personer med hjälp av de

traditionella delgivningssätten. Elektroniska brevlådor har även inrättats för fysiska personer. Dessa aktiveras dock endast på begäran. Detta innebär att om en fysisk person inte begär aktivering av sin elektroniska brevlåda sker delgivningen av handlingar även fortsättningsvis med hjälp av de traditionella delgivningssätten. Om en fysisk person begär aktivering av sin elektroniska brevlåda kommer domstolarna emellertid endast att delge denna person handlingar på detta sätt (om inte elektronisk delgivning är förbjuden enligt lag för en viss typ av handling), om det inte enligt civilprocesslagen är obligatoriskt att använda en särskild form av delgivning via fängelse- och domstolsvakttjänsten, en inrättning för institutions- eller skyddsvård, ministeriet för utrikes och EU-frågor eller försvarsministeriet (se punkt 3, fjärde stycket).

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

Civilprocesslagen omfattar surrogatdelgivning för delgivning av fysiska dokument, medan e-förvaltningslagen omfattar delgivning till elektroniska brevlådor. Genom införandet av e-förvaltningslagen kan vi inte längre tala om surrogatdelgivning i strikt mening. Själva aktiveringen av en elektronisk brevlåda (oavsett om detta är obligatoriskt, som för juridiska personer, eller valfritt, som för fysiska personer) innebär att adressatens adress inte kan vara "okänd" och att det inte längre är möjligt att "handlingarna inte kan levereras". Själva deponeringen av ett elektroniskt officiellt meddelande (domstolskorrespondens) till en elektronisk brevlåda innebär att detta kommer i adressatens besittning. Ett elektroniskt officiellt meddelande anses ha delgetts dagen efter att det deponerades i den elektroniska brevlådan. Om det rör sig om en handling som enligt civilprocesslagen kräver personlig delgivning anses emellertid meddelandet, om adressaten inte hämtar det i systemet (och därför inte läser det), ha delgetts vid utgången av den femtondagarsperiod som inleds dagen efter det elektroniska officiella meddelandet deponerades. Detta delgivningssätt kan inte användas vid delgivning av ett betalningsföreläggande, där surrogatdelgivning inte är tillåten.

Vid traditionell delgivning enligt civilprocesslagen (som kommer att fortsätta för fysiska personer) ser den fiktiva delgivningen likadan ut oberoende av typen av delgivning, dvs. oavsett om det rör sig om vanlig delgivning eller personlig delgivning. Om adressatens adress är förtecknad i ett offentligt register (folkbokföringsregistret för fysiska personer och företagsregistret för juridiska personer) och brevet returneras till domstolen utan att ha delgetts, anses det ha delgetts den dag det returnerades till domstolen. Om en fysisk persons adress inte är förtecknad i folkbokföringsregistret genomförs delgivningen genom anslag på domstolens anslagstavla och webbplats. Brevet anses ha delgetts 15 dagar efter det att meddelandet anslags. Denna form av surrogatdelgivning kan inte användas vid delgivning av ett betalningsföreläggande.

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

Se svaret på fråga 5 – Alternativa delgivningssätt.

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

Detta räknas inte som ett annat delgivningssätt, utan som vanlig delgivning via en postleverantör. Om adressaten inte är hemma informerar brevbäraren adressaten om att handlingarna (oavsett om de har registrerats eller ska delges personligen) har deponerats på postkontoret. Detta sker genom att brevbäraren lämnar ett skriftligt meddelande i adressatens (hem)brevlåda.

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Ansers delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

Om adressaten utan goda skäl vägrar att motta handlingen anses handlingen ha delgetts samma dag adressaten vägrade att ta emot den.

Delgivningsmannen ska informera adressaten om detta. Om delgivningen inte utfördes på ett lagenligt sätt (t.ex. om delgivningsmannen inte informerade adressaten om följderna av att vägra ta emot handlingen) saknar den rättsverkan.

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

Om mottagningsbevis krävs delar postkontoret (*Slovenská pošta, a.s.*, som är den traditionella tillhandahållaren av posttjänster) endast ut handlingen om adressaten eller en bemyndigad mottagare (om handlingen inte kan delas ut till adressaten) visar upp en giltig id-handling när handlingen tas emot, tillåter att id-handlingens nummer registreras och bekräftar mottagandet. Bemyndigade mottagare för handlingar adresserad till en fysisk person är adressatens make och varje person äldre än 15 år som delar hus eller lägenhet med adressaten. Personlig delgivning av handlingar kan dock inte ske till dessa personer.

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.

I så fall lämnar brevbäraren ett skriftligt meddelande i adressatens (hem)brevlåda om att handlingarna har deponerats på postkontoret. Adressaten eller en bemyndigad mottagare kan hämta ut handlingarna inom 18 kalenderdagar. På adressatens begäran kan denna frist förlängas. Om handlingarna inte hämtas ut innan tidsfristen löpt ut kan de inte delas ut, och posten returnerar de outdelade handlingarna till avsändaren.

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

Tidsfristen är 18 kalenderdagar och kan förlängas på begäran av adressaten. Adressaten underrättas genom ett skriftligt meddelande i sin (hem)brevlåda.

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

Ja, enligt civilprocesslagen är detta ett mottagningsbevis. Som bevis på delgivningen av en juridisk handling är mottagningsbeviset en offentlig handling. Uppgifterna i mottagningsbeviset anses stämma, såvida bevis på motsatsen inte föreligger. En part i förfarandet som bestrider att uppgifterna i mottagningsbeviset stämmer (och gör gällande att det lagstadgade delgivningsförfarandet inte har följts) är skyldig att lägga fram bevis inför domstolen för att styrka dessa påståenden. Om en domstol delger en handling vid en domstolsförhandling eller under en processhandling noteras detta i förhandlingsprotokollet.

E-förvaltningslagen innehåller bestämmelser om det elektroniska mottagningsbeviset, som är en bekräftelse på den personliga delgivningen av en handling (officiellt meddelande). Mottagaren är skyldig att bekräfta delgivningen av ett officiellt meddelande i form av en elektronisk bekräftelse. Bekräftelse av delgivningen är en förutsättning för att få tillgång till innehållet i det elektroniska officiella meddelandet i mottagarens elektroniska brevlåda. I den elektroniska bekräftelsen anges tidpunkten för delgivningen av det officiella meddelandet med datum, timme, minut och sekund. I likhet med en "fysisk" bekräftelse på mottagandet anses uppgifterna i mottagningsbeviset stämma såvida bevis på motsatsen inte föreligger, och dess verkningar kan bestridas.

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Ansers delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

Se punkterna 5, 7.1 och 7.4 för alternativa delgivningssätt. Om delgivningen utfördes på ett rättsstridigt sätt måste delgivningen göras om. Enligt slovakisk lag är det inte möjligt att validera en ogiltig delgivning. Delgivning av handlingar som inte sker i enlighet med något av de föreskrivna delgivningssätten är inte rättsligt bindande och ger inte upphov till de lagstadgade rättsverkningarna.

11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

Det tas inte ut någon avgift för delgivningen av juridiska handlingar.

Senaste uppdatering: 16/02/2021

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.